

Bilag til bet. og indst. vedr. forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløhedskasserne

stemmelse med ministeriets godkendelse. Det har imidlertid vist sig, at direktoratet ikke har fulgt eller kunne følge forudsætningerne for ordningens retningslinjer.

16. Perioden fra medio 1979 til sommeren 1982 behandles i *afsnittene 8 og 9*.

I første del af perioden var arbejdsministeriet ikke direkte indblandet i korrespondancen mellem direktoratet og rigsrevisionen. Under henvisning til, at direktoratet flere gange over for rigsrevisionen har gjort opmærksom på det manglende lovgrundlag for forskudsordningen og navnlig for fastsættelse af vilkårene over for arbejdsløhedskasserne, anser Niels Larsen det for en fejl, at rigsrevisionen ikke tog spørgsmålet om lovgrundlag og de bevillingsretlige forhold vedrørende vilkårene op til behandling.

17. Derimod tog rigsrevisionen spørgsmålet om vilkår i forhold til forudsætningerne i arbejdsløhedsloven og skyldige økonomiske hensyn til staten op i skrivelse af 27. februar 1980. Niels Larsen finder det dog ønskeligt, om rigsrevisionen også havde medtaget spørgsmålet om statens sikkerhed ved fordeling af midler på flere banker – et spørgsmål, som rigsrevisionen i øvrigt var opmærksom på.

18. For så vidt angår den følgende del af perioden (til sommeren 1982) tildeler Niels Larsen arbejdsministeriet hovedansvaret for, at der ikke ændres i lovgrundlaget eller tilvejebringes en nyordning, som er tilpasset det gældende lovgrundlag.

19. Arbejdsdirektoratets arbejde med at tilvejebringe en nyordning bedømmes på baggrund af dets pligt til at følge de retningslinjer, som blev angivet af ministeriet, og dette har fået forelagt alle væsentlige skrivelser m.v. vedrørende forskudssagen.

Efter at der ifølge redegørelsen allerede i maj/juni 1980 havde været enighed mellem arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet og rigsrevisionen om at indlede et samarbejde mellem rigsrevisionen og arbejdsdirektoratet, og da direktoratets indsats i dette samarbejde alene bestod i at udarbejde en skitse til en teknisk løsning – fremsendt til rigsrevisionen den 10. september 1981 – findes direktoratet at have en del af medansvaret for, at realitetsforhandling med rigsrevisionen ikke kom i gang.

20. I og med at rigsrevisionen i juni 1980 valgte at gå ind i et samarbejde om løsning

af et materielt problem, finder Niels Larsen, at rigsrevisionen med sin viden om grundproblemerne ved den gældende ordning må bære en del af ansvaret for, at realitetsforhandling ikke kom i gang.

21. Det karakteriseres som en fortsat fejl, at hverken arbejdsministeriet eller rigsrevisionen var opmærksom på spørgsmålet om at tilvejebringe fornøden bevillingsmæssig hjemmel for forskudsordningen og for vilkårene herfor.

22. Vedrørende perioden fra 1980 til 1982 omtales endelig cirkulæreskrivelse af 5. november 1980 om forbedring af vilkårene for staten. Cirkulærets indhold var – som også konstateret i rigsrevisors notat af 23. juni 1981 – utilstrækkeligt til at tilgodese skyldige økonomiske hensyn til staten.

Det må ifølge Niels Larsen anses for en fejl, at arbejdsministeriet ikke sikrede, at vilkårene blev tilfredsstillende for staten, og det bebrejdes rigsrevisionen og arbejdsdirektoratet, at spørgsmålet ikke blev fulgt op.

23. I *afsnit 10* omtales sidste del af undersøgelsesperioden – sommeren 1982 til 1. oktober 1983.

Arbejdsministeriet havde på foranledning af finansministeriet i efteråret 1982 taget spørgsmålet om en nyordning i form af en giroordning op.

24. Ministerens resolution af 20. januar 1983 om, at der skulle gennemføres en giroordning, hvorefter statens tilskud forblev i statens regie, indtil udbetaling til de dagpengeberettigede medlemmer, blev efter påvirkning fra arbejdsløhedskasserne ændret den 1. juni 1983, så overførsel tillige kunne ske gennem bank/sparekasse.

Vilkårene skulle dog være de samme, så der fortsat ikke var tale om forskud, idet midlerne skulle overføres direkte fra Nationalbanken over PBC til vedkommende dagpengeberettigede medlem.

25. Efter fornyet påvirkning fra arbejdsløhedskasserne blev resolutionen af 1. juni 1983 ændret den 11. juli 1983 til den nyordning, som trådte i kraft den 1. oktober 1983.

Ved denne ordning er som mellemedlem Nationalbanken og dagpengeberettigedes bank indskudt en bankkonto tilhørende arbejdsløhedskassen, hvorpå det er forudsat, at tilskudsmidlerne skal stå én valørdag. Der er ikke nogen teknisk begrundelse herfor, og det er tillige forudsat, at arbejdsløhedskas-